

Oss misjonærer imellom... 213

Torgeir H. Persett gjør på avisens debattsider 24. desember et poeng av at Human-Etisk Forbund også «misjonerer» for sine interesser, og jeg tituleres som «HEF-predikant». Han har et poeng det ikke er noen grunn til å imøtegå. Alle livssynsorganisasjoner gjør sitt beste for å bli kjent og øke sin oppslutning.

Det er imidlertid visse forskjeller i metoder, som er etisk viktige, ja, avgjørende for meg. Nærliggende: Gjennom de mer enn 30 år jeg har engasjert meg på vegne av Human-Etisk Forbund, har jeg ennå ikke truffet et menneske som er blitt omvendt fra det kristne til det humanistiske livssyn på grunn av mine taler eller artikler. (Forbundets «misjonsmark» er de hundretusener som ikke er troende.) Da jeg var kristen predikant, var det gjerne 5 – 10 pr. uke som ble frelst i mine møter. Jeg synes idag det er uanstendig å misjonere på den måte det ble gjort og fortsatt gjøres i slike vekkesmøter, på kristne ungdomsleire og ved bamesengen. At voksne mennesker etter grundig refleksjon snur ateismen ryggen, har min fulle respekt, og jeg ville aldri gå inn i en slik prosess for å trekke et menneske i «min» retning. Jeg tror at de kristne trykksaker og brev jeg jevnlig får i posten, med sterke oppfordringer om å søke Jesus før det er for sent, er sendt meg av godt hjerte – men hvis tilsvarende var blitt gjort fra min egen leirs side, ville jeg blitt sjokkert og ulykkelig.

Persett er imidlertid mest opptatt av at Human-Etisk Forbunds «mål er å misjonere det religiøse ut av det offentlige rom», og peker spesielt på reaksjonene mot «skolens tradisjonelle julegudstjeneste». Jeg innrømmer at det er problematisk for meg at kirkens folk tar det som en selvfølge at deres livssyn skal kunne etablere eksklusive allianser med våre skole- og oppfostringsinstitusjoner. Kunne man tenkt seg at skolen skulle inngå i et organisatorisk samarbeid med Arbeiderpartiet? At skolens lærere skulle følge sine klasser til Arbeidersamfunnets Hus på 1. mai, hvor elevene måtte lese høyt fra boken «Tillitsmannen» av Einar Gerhardsen. Enhver demokrat vil mene at en slik sammenblanding av skole og partipolitikk er i strid med vårt samfunns idealer, men folk med et slikt syn vil neppe av den grunn bli beskyldt for å motarbeide arbeiderbevegelsens rett til å markere sine egne tradisjoner. Man vil heller ikke hevde at slike holdninger betyr at man vil fjerne arbeiderbevegelsen fra det offentlige rom. Er det slik at religion og livssyn er mindre viktig for mennesker enn politiske standpunkter?

**Levi Fragell, tidligere leder
av Human-Etisk Forbund**